

[Smørum.]

Omraade eller, som man kalder det, en Skyldkreds. Jeg kan nævne et Eksempel — jeg ved nok, at et enkelt Eksempel betyder ikke noget, men der er mange Hundrede af saadanne Eksempler omkring i Landet. Da jeg i 1926 blev udnævnt til Vurderingsformand og skulde til at bestride dette Arbejde i de Kommuner, der hørte til Vurderingskredsen, var det saadan, at alle de Vurderingsmænd hjemme i Sognene, jeg skulde arbejde sammen med, tilhørte Gaardmandstanden.

I den Kommune, hvor jeg boede, havde man engang, da der skulde udnævnes Vurderingsmænd, prøvet paa at faa lidt mere Alsidighed i Repræsentationen. Fra Husmandsforeningens Side var der henstillet til Sogneraadet at vælge en Haandværker eller en Husmand. Det er jo nemlig ikke alene Gaardmandsejendomme, der skal vurderes, der er ogsaa Beboelseshuse, og jeg kan sige, at i min Vurderingskreds er Beboelsejendommene vel endda langt de fleste, idet der hører en Del Stationsbyer til Kredsen. Men fra Landmændenes Side, som havde Magten i Sogneraadet, holdt man stejlt paa, at man ikke kunde betroe dette vigtige Hverv til andre end sine egne Standsfæller, Husmænd og Arbejdere kunde en Gang imellem blive valgt til Skorstenssyn eller et andet lignende ubetydeligt Hverv, hvor der ikke staaer noget paa Spil, men til det vigtige Raad, som skal vurdere Ejendommene, Jord og Bygninger, og fremskaffe det Grundlag, paa hvilket der udskrives store Skatter baade til Amts- og Sognekommuner og til Staten — her har man kun Plads til egne Standsfæller og egne Partifæller.

Den højtærede Finansminister har efter de ærede Forespørgeres Mening begaaet en Fejl ved, at han i de to Amtsraadskredse, det drejer sig om, har fulgt et Mindretals Indstilling og udnævnt en Haandværker i hver af disse Kredse, to Kredse, hvor Gaardmændene i Forvejen er meget stærkt repræsenterede. Jeg tror ikke, der er ret mange uden for de ærede Forespørgeres egen Kreds, der kan faa Øje paa den Fejl, som Finansministeren skulde have begaaet ved disse Udnævnelser. Det kan jo dog ikke være saadan, at den nuværende Finansminister skulde anse alle andre end netop Gaardmænd for ukvalificerede til dette Hverv — saadan har jo den gældende Praksis været gennem Aarene. Nej, naar man ser den Stilling, de to Amtsraad her har taget til disse Udnævnelser, synes jeg bedre, man forstaar, at man fra Venstres Side ikke

kunde være med til at gennemføre Ændringer i den kommunale Valglov. Det er jo nemlig saadan, at Venstre i Amtsraadene har en langt stærkere Stilling, end dets Tilslutning i Vælgerbefolkningen berettiger det til, og denne Stilling har man ønsket at bruge bl. a. til at sikre sine egne de vigtige offentlige Hverv og holde andre Befolkningsklasser og anderledes politisk tænkende Medborgere ude fra disse Stillinger. Men naar man tænker paa den Fortid, Venstre har med Hensyn til Udnævnelse af Vurderingsformænd, synes jeg, at de ærede Forespørgere vanskeligt kunde have valgt et mere uheldigt Grundlag end dette, naar de ønskede at rette Angreb paa Finansministeren.

Pürschel: For den, der af praktiske Grunde saa nogenlunde er nødt til at betragte sig som Tilskuer til denne Debat, er den første fristende Lagttagelse, man kan gøre: Hvor alle Magthavere dog ligner hinanden! Og hvor alle forhenværende Magthavere ogsaa minder om hinanden! Thi der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at den Praksis, som det nuværende socialdemokratiske Ministerium i vidt Omfang og uden overflødig Blufærdighed følger med Hensyn til Udnævnelser af Folk til Tillidsposter, nemlig den, at man, saa vidt det er muligt, foretrækker gode Partifæller, har en lang Tradition bag sig her i Landet, og ikke mindst er det jo rigtigt, at Venstre — og navnlig ved Besættelsen af de Stillinger, her er Tale om — i høj Grad har fulgt dette glørværdige Princip.

Der er, synes jeg, nogen Grund til at formode, at Amtsraadenes Indstillinger paa dette Omraade har været præget af en vis Ensighed; allerede det, der er nævnt her i Dag, tyder derpaa — det kan der jo næppe være nogen Tvivl om. Jeg synes imidlertid, at den ærede socialdemokratiske Ordfører var inde paa en Glibebane, naar han begyndte at tale om, at Venstre i Amtsraadene havde en Stilling, der var stærkere, end deres Vælgertal berettigede dem til, thi for en virkelig overbevist Demokrat maa det nu engang være saadan, at den givne Repræsentation maa respekteres og respekteres fuldt ud. Vi kender alle sammen dette, at vi siger: Regeringen har ikke Flertal mere, o. s. v., men vi ved jo ogsaa alle sammen, hvor virkningsløst det er. Saa længe Flertallet sidder, nytter Postulater jo ikke noget, og Regeringen maa naturligvis i sine Handlinger fuldt ud respektere den tilstedeværende Repræsentation. Det er Landets Lov, og Loven maa respekteres.